

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ
ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาล)

เรื่องที่เสนอให้ประเมิน

- ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติ
ที่ได้รับการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ
- ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
เรื่อง จัดทำโปรแกรมการฟื้นฟูสภาพหัวใจ
ในผู้ป่วยหลังเกิดภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

เสนอโดย

นางสาวนฤมล เกาะเจริญ

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 6 ว(ด้านการพยาบาล)

(ตำแหน่งเลขที่ วพบ. 936)

ฝ่ายการพยาบาล วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล

สำนักการแพทย์

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. **ชื่อผลงาน** การพยาบาลผู้ป่วยหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติที่ได้รับการใส่เครื่องช็อกหัวใจ

ด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ

2. **ระยะเวลาที่ดำเนินการ** : 4 วัน (ตั้งแต่วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549 ถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

3. **ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ**

ความรู้ทางวิชาการ

1. กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของหัวใจและหลอดเลือด
2. ภาวะหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติที่ได้รับการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบ

อัตโนมัติ การรักษา การพยาบาล

3. กระบวนการพยาบาลและการพยาบาลผู้ป่วยแบบองค์รวม
4. หลักการทำงานของเครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ และการพยาบาล
5. ความรู้เกี่ยวกับเภสัชวิทยาและการพยาบาลเกี่ยวกับผู้ป่วยที่ได้รับยา Ciprofloxacin ,

Amiodarone, Furosemide, Allopurinol , Propranolol ,Enaril , Dopamine , diazepam , Ceftriazone,

ASA (80)

แนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

1. ประเมินภาวะสุขภาพผู้ป่วยตามกรอบแนวความคิดของการประเมินภาวะสุขภาพของ

กอร์ดอน

2. การพยาบาลเป็นทีมเพื่อบรรลุเป้าหมายการพยาบาลที่สมบูรณ์แบบ

4. **สรุปสาระสำคัญของเรื่องและขั้นตอนการดำเนินการ**

ภาวะหัวใจเต้นผิดปกติ พบได้เสมอในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เป็นภาวะซึ่งมีอันตรายที่ต้องได้รับการรักษาอย่างทันที่ ภาวะหัวใจเต้นผิดปกติมีหลายประเภท เช่น ภาวะหัวใจเต้นช้า ภาวะหัวใจเต้นเร็วผิดปกติ โดยในที่นี้จะกล่าวถึงภาวะหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติซึ่งมีความรุนแรงมากกว่าภาวะหัวใจเต้นผิดปกติประเภทอื่น การพยากรณ์ของโรคขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ระยะเวลาที่เกิดอาการ พยาธิสภาพของโรค ความสามารถของหัวใจที่จะทดแทนหรือปรับชดเชยภาวะดังกล่าว ผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติ จำเป็นต้องได้รับการรักษาที่ถูกต้องและทันที่ เพื่อให้หัวใจกลับมาทำหน้าที่ได้ตามปกติ การเฝ้าระวังและดูแลอย่างใกล้ชิดจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถจึงมีความสำคัญมาก ถ้าไม่ได้รับการตรวจวินิจฉัยและให้การรักษาอย่างถูกต้องทันเวลา อาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงหรือเสียชีวิตอย่างรวดเร็ว

ขั้นตอนการดำเนินการ โดยศึกษาข้อมูลจากผู้ป่วย ญาติ เวชระเบียน ศึกษาความรู้ทางวิชาการและ
กรอบแนวคิดทางการพยาบาลจากตำราและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ

สรุปสาระสำคัญของเรื่อง :

ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา :

ผู้ป่วยหญิงไทยอายุ 69 ปี สถานภาพสมรส ม่าย อาชีพ แม่บ้าน มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร

รับย้ายจากโรงพยาบาลเอกชน วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549

รับไว้ในความดูแลเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549

การวินิจฉัยโรค ventricular tachycardia

ได้รับการผ่าตัด ใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (automatic implantable cardioverter
defibrillator) เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2549

การประเมินแบบแผนสุขภาพ

การประเมินแบบแผนสุขภาพ 11 แบบแผน ตามกรอบแนวคิดการประเมินของกอร์ดอนพบว่า มี
7 แบบแผนที่ผิดปกติ ดังนี้

1. การรับรู้เกี่ยวกับสุขภาพและการดูแลสุขภาพ :

ก่อนเข้ารับการรักษามีสุขภาพดี แข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัว ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ไม่เคย
แพ้สารเคมี อาหาร หรือยาใดๆ

อาการสำคัญ 6 วันก่อนมาโรงพยาบาล ผู้ป่วยมีอาการแน่นหน้าอกไม่ร้าวไปที่ใด มีอาการเหงื่อ
ออกตัวเย็นญาติชื้อยาแก้เจ็บหน้าอกที่ร้านขายยามาให้ออมใต้ลิ้น 1 เม็ด อาการไม่ทุเลา จึงเข้ารับการรักษาที่
โรงพยาบาลเอกชน ตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจพบ ventricular tachycardia

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต ไม่มีโรคประจำตัว ปฏิเสธการเจ็บป่วยในอดีต

ประวัติการเจ็บป่วยของครอบครัว บิดา มารดา และสามี เสียชีวิตด้วยโรคชรา มีบุตรสาว 2 คน
แข็งแรงดี ไม่มีโรคประจำตัว เบาหวาน ความดันโลหิตสูง

ผู้ป่วยได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเอกชน ได้ทำการช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้า ได้ยา Xylocard ทาง
หลอดเลือดดำ และยา Cordarone ทางหลอดเลือดดำ คลื่นไฟฟ้าหัวใจกลับมาเต้นปกติ หลังเข้ารับการรักษา
1 วัน ได้ส่งตัวไปรักษาที่โรงพยาบาลเอกชนอีกแห่งหนึ่ง ตรวจเลือดพบ CKMB 15, Trop6-T 0.85 ได้ยา
Clexane 0.4 มิลลิกรัม ทางใต้ผิวหนังวันละครั้ง ระหว่างอยู่ใน CCU ยังพบคลื่นไฟฟ้าหัวใจเต้นผิดจังหวะ
เป็นระยะจึงขอส่งตัวมาเพื่อใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ ที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์
กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล

2. โภชนาการและการเผาผลาญ : ในภาวะปกติผู้ป่วยรับประทานอาหารวันละ 3 มื้อ รสไม่จัด ต้มน้ำวันละ 7 – 8 แก้ว ไม่มีความผิดปกติเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร ขณะนอนโรงพยาบาลให้รับประทานอาหารได้ แต่รับประทานได้น้อยลงรอใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2549

3. กิจกรรมและการออกกำลังกาย :

ก่อนเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ช่วยเหลือตัวเองได้ดี หลังเข้ารับการรักษามีอาการอ่อนเพลียเล็กน้อย หายใจได้เองในอุณหภูมิตั้ง ความดันโลหิต แรกรับไว้ 168/114 มิลลิเมตรปรอท ชีพจร 98 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที อุณหภูมิ 37.8 องศาเซลเซียส เปลือกตา ไม่ซีด ค่าความเข้มข้นของเลือดปกติ ฮีมาโทคริต 41.0% (ค่าปกติ 37 – 47 %)ฮีโมโกลบิน 14.9 % (ค่าปกติ 12 – 16g/dl) ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดวัดจากปลายนิ้ว 98 – 100 %

4.. การพักผ่อนนอนหลับ

ก่อนเข้ารับการรักษา นอนวันละ 7-8 ชั่วโมง ตั้งแต่ 21.00 – 5.30 น. หลังเข้ารับการรักษา กลางคืนนอนหลับเป็นระยะประมาณวันละ 4 – 5 ชั่วโมง ตื่นบ่อยเพราะมีเสียงรบกวน กลางวันนอนพักเป็นช่วงๆ

5. ความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้ :

รู้สึกตัวดี ตอบสนองต่อการกระตุ้นตามปกติ หลังทำการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบ

อัตโนมัติ มีปวดแผลบ้าง มีอ่อนเพลียเล็กน้อย เวลาทำกิจวัตรประจำวันมีปวดแผลได้รับประทานยาแก้ปวดตามจำเป็น

6. การรับรู้ตนเองและอัตมโนทัศน์ :

รู้สึกว่าตนเองอาจทำกิจวัตรประจำวันได้ไม่เหมือนปกติ กลัวจะเกิดอันตรายจากการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติได้

7. บทบาทและสัมพันธภาพ : ผู้ป่วยไม่ได้ทำงาน ปกติอยู่บ้านกับบุตรสาว มีหน้าที่ช่วยดูแลหลานบ้าง มีรายได้จากเงินของบุตรสาวให้ใช้เดือนละประมาณ 3,000 บาท มีเงินเก็บบ้างแต่ไม่มากนัก

พยาธิสรีรภาพของภาวะหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติ หัวใจ ventricular tachycardia

ภาวะหัวใจห้องล่างเต้นเร็ว หมายถึง ภาวะที่หัวใจห้องล่างมีการสร้างคลื่นไฟฟ้าขึ้นเองและปล่อยออกมากระตุ้นหัวใจห้องล่างในอัตราที่เร็วมาก ซึ่งการบีบตัวของหัวใจห้องล่างไม่สัมพันธ์กับการบีบตัวของหัวใจห้องบน โดยสิ้นเชิง

ภาวะหัวใจห้องล่างเต้นเร็วที่สำคัญแบ่งออกเป็น 2 ชนิด

1. Ventricular tachycardia (VT) เป็นภาวะที่หัวใจห้องล่างบีบตัวก่อนเวลา (Premature Ventricular Contractlon (PVC)) ติดต่อกันตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป ซึ่งแสดงถึงกล้ามเนื้อหัวใจมีความไวต่อสิ่งเร้า และจุดที่ปล่อยกระแสไฟฟ้าในหัวใจห้องล่างเป็นตัวควบคุมอัตราเร็วของการเต้นของหัวใจ VT อาจเกิดขึ้นทันทีทันใด แต่มักจะมี PVC นำมาก่อน

2. Ventricular Fibrillation (VF) เป็นภาวะที่หัวใจห้องล่างมีการเต้นแบบสั่นไม่เป็นจังหวะ คลื่นไฟฟ้าภายในหัวใจห้องล่างมีความสับสนไม่เป็นระเบียบ เนื่องจากจุดที่ปล่อยกระแสไฟฟ้าออกมามีหลายจุด เกิดขึ้นพร้อมๆกัน และปล่อยกระแสไฟฟ้าออกมาไม่สม่ำเสมอ ทัวทั้งหัวใจห้องล่าง จะเห็นลักษณะเต้นแบบพริ้ว เบา ไม่บีบตัว ทำให้ไม่มีเลือดไปเลี้ยงส่วนต่างๆของร่างกาย

การรักษา

แพทย์วินิจฉัยว่ามีภาวะหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดจังหวะ จึงวางแผนใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบ อัตโนมัตินในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2549 ได้รับการรักษาโดยการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบ อัตโนมัติน (Automatic implantable cardioverter defibrillator) ได้รับยา Ceftriazone 2 กรัม วันละ ครั้งทางหลอดเลือดดำ ได้ยา Cordarone (200มิลลิกรัม) , Propranolol (40มิลลิกรัม) , Enaril (20มิลลิกรัม) เพื่อควบคุมอัตราการเต้นของหัวใจ มีแผลปิดพลาสติกเหนียวที่บริเวณไหล่ด้านซ้ายไม่มีอาการอักเสบ บวม แดง มีปัญหาความดันโลหิตต่ำหลังทำการ แพทย์หยุดให้ยา Propranolol (40มิลลิกรัม) Enaril (20มิลลิกรัม) และให้ยาเพิ่มความดันโลหิต Dopamine 200 มิลลิกรัม ผสมในสารละลาย 0.9%NSS 100 มิลลิลิตร ทางหลอดเลือดดำในอัตราส่วน 10 มิลลิลิตร ต่อ ชั่วโมง จนระดับความดันโลหิตปกติ 121/74 มิลลิเมตรปรอทจึงหยุดยาได้วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549 หลังใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบ อัตโนมัติน ได้ติดตามการทำงานของคลื่นไฟฟ้าหัวใจตลอด 24 ชั่วโมง ไม่พบภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ อัตราการเต้นหัวใจ 82 ครั้งต่อนาที หายใจ 20 ครั้งต่อนาที อุณหภูมิร่างกาย 36.8 องศาเซลเซียส ความดันโลหิต 112/64 มิลลิเมตรปรอท ไม่มีอาการใจสั่น ปวดแผลเล็กน้อยเวลาเคลื่อนไหวร่างกาย แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้

การพยาบาล

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 1 ปริมาณเลือดออกจากหัวใจต่อนาทีลดลง เนื่องจากมีภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ

วัตถุประสงค์การพยาบาล ปริมาณเลือดออกจากหัวใจต่อนาทีเพิ่มมากขึ้น

กิจกรรมการพยาบาล

1. สังเกตและประเมินสภาพทั่วไป บันทึกและรายงานแพทย์หากมีอาการผิดปกติ เช่น หน้ามืด ใจสั่น วิงเวียนศีรษะ
2. ตรวจสอบบันทึกสัญญาณชีพทุก 5-15 นาทีจากเครื่อง monitor ขณะที่มีการผิดปกติ เช่น เวียนศีรษะ หน้ามืด และทุก 1 ชั่วโมง เมื่อมีอาการปกติ
3. ดูแลให้ออกซิเจนทางจมูก 3-5 ลิตรต่อนาที ตามแผนการรักษา เพื่อให้เนื้อเยื่อต่างๆได้รับออกซิเจนเพิ่มขึ้น
4. ลดความต้องการการใช้ออกซิเจนของกล้ามเนื้อหัวใจโดยให้นอนพักบนเตียงงดกิจกรรม

ที่ไม่จำเป็น จัดสิ่งของไว้ใกล้มือ เพื่อหยิบจับได้ง่าย ให้ความช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวันบนเตียง

5. สังเกตและบันทึกอาการแสดงถึงภาวะปริมาณเลือดออกจากหัวใจไม่เพียงพอ เช่น เจ็บหน้าอก กระสับกระส่าย เหงื่อออก ปลายมือปลายเท้าเย็น ระดับความรู้สึกตัวลดลง เพื่อรายงาน แพทย์ทราบทันที

6. สังเกตและติดตามผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการตามแผนการรักษาของแพทย์

7. ดูแลให้ยาตามแผนการรักษา เช่น ยาควบคุมจังหวะการเต้นของหัวใจ ยาขยายหลอดเลือด เป็นต้น รวมทั้งสังเกตอาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น

ประเมินผล ปัญหาที่ได้รับการแก้ไขได้ทั้งหมดในการเยี่ยมครั้งที่ 3 (วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2549)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 2 ผู้ป่วยและญาติมีความวิตกกังวลเนื่องจากกลัวการรักษาที่ต้องใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ

วัตถุประสงค์การพยาบาล ผู้ป่วยและญาติคลายความวิตกกังวล

กิจกรรมการพยาบาล

1. สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วยและญาติ โดยการพูดคุยผู้ป่วยและญาติด้วยท่าทีที่เป็นมิตร
2. อธิบายให้ผู้ป่วยและญาติทราบทุกครั้งก่อนที่จะได้รับการตรวจรักษา และทำกิจกรรมการพยาบาล เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพเท่าที่ผู้ป่วยสามารถมีส่วนร่วมได้
3. บอกข้อวินิจฉัย อาการ ความรุนแรงของโรค และแนวทางการรักษาของแพทย์ให้ผู้ป่วยและญาติทราบ หรือเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและญาติได้พูดคุยซักถามข้อสงสัยกับแพทย์เจ้าของไข้

4. แนะนำอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ต้องใช้กับผู้ป่วยขณะทำ พร้อมทั้งอธิบายถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่ได้รับจากอุปกรณ์นั้นๆ เพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความมั่นใจในความปลอดภัย

5. พுகุยและอธิบายให้ผู้ป่วยเกิดความเชื่อมั่นและวางใจในศักยภาพของแพทย์และพยาบาลที่มีส่วนร่วมในการดูแลรักษา และให้ความมั่นใจกับผู้ป่วยว่าจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด

6. อธิบายให้ผู้ป่วยและญาติทราบถึงสภาพภายหลังการทำหัตถการ ว่าผู้ป่วยจะมีแผลบริเวณไหล่ซ้าย ปิดพลาสติกไว้ พร้อมทั้งอธิบายถึงวิธีการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องภายหลังการทำหัตถการ ได้แก่ ห้ามยกแขนด้านที่ทำหัตถการ ไม่ควรกางแขน เพื่อป้องกันสายสื่อคลื่นจากตำแหน่งที่ฝังไว้ เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและญาติซักถามข้อสงสัยพร้อมทั้งอธิบายให้เข้าใจ

ประเมินผล ปัญหาได้รับการแก้ไขได้ทั้งหมดในการเยี่ยมครั้งที่ 2 (วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2549)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 3 ผู้ป่วยรู้สึกไม่สุขสบายเนื่องจากปวดแผลและถูกจำกัดการเคลื่อนไหว

วัตถุประสงค์การพยาบาล ผู้ป่วยสุขสบายขึ้นและอาการปวดแผลทุเลาลง

กิจกรรมการพยาบาล

1. ดูแลช่วยจัดท่านอนให้ผู้ป่วยรู้สึกสุขสบายโดยให้ตะแคงไปทางด้านขวา หลีกเลี่ยงการกดทับ แผลทางด้านซ้าย

2. ดูแลให้ความช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวันต่างๆบนเตียง และวางสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆใกล้มือผู้ป่วยเพื่อให้หยิบจับได้ง่าย

3. ดูแลให้ยาแก้ปวด pethidine 50 มิลลิกรัมเจือจางทางหลอดเลือดดำเมื่อจำเป็นเวลาปวดตามแผนการรักษาของแพทย์

4. พุกุยให้กำลังใจ ซักถามและเป็นที่ปรึกษาเมื่อผู้ป่วยเกิดข้อข้องใจ คอยให้การช่วยเหลืออยู่ใกล้ๆเพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความอบอุ่นใจ

5. อธิบายถึงความจำเป็นที่ห้ามมิให้กางแขนหรือยกแขนซ้ายเป็นเวลา 48 ชั่วโมง เพราะหลังผ่าตัดฝังเครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติใหม่ๆ ถ้ามีการเคลื่อนไหวมากเกินไปอาจทำให้สายสื่อหรือตัวเครื่องเคลื่อนออกจากตำแหน่งได้ ทำให้เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติไม่ทำงานหรือทำงานผิดปกติ เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าใจและให้ความร่วมมือ

6. ช่วยจัดสิ่งแวดล้อมรอบๆเตียงให้เงียบสงบ ไม่ให้มีเสียงรบกวน ให้อากาศถ่ายเทสะดวก เพื่อให้ผู้ป่วยพักผ่อนได้

7. เปิดโอกาสให้ครอบครัวและญาติผู้ป่วยเข้าเยี่ยม เพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้ป่วย

8. ติดตามและประเมินอาการที่อาจเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด

ประเมินผล ปัญหาได้รับการแก้ไขได้ทั้งหมดในการเยี่ยมครั้งที่ 4 (วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 4 อาจเกิดภาวะแทรกซ้อน เช่น มีเลือดออก การติดเชื้อ ภายหลังการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ

วัตถุประสงค์การพยาบาล ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนภายหลังการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ

กิจกรรมการพยาบาล

1. ตรวจสอบบันทึกสัญญาณชีพทุก 5 – 15 นาทีจากเครื่อง monitor สังเกตและประเมินคุณภาพสม่ำเสมอของชีพจรและอัตราการเต้น ตรวจสอบคลื่นไฟฟ้าหัวใจ 12 ลีด ไว้เป็นข้อมูลพื้นฐาน เก็บไว้เปรียบเทียบเมื่อเครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติทำงานผิดปกติ
2. ฝ้าสังเกตคลื่นไฟฟ้าหัวใจจากจอมอนิเตอร์ เพื่อประเมินการทำงานของเครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ ว่าทำงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่
3. ดูแลให้ผู้ป่วยนอนพักบนเตียง มือข้างที่ใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติห้ามกางแขนห้ามยกแขนสูง หรือเอื้อมมือหยิบของ เพื่อป้องกันสายสื่อเคลื่อนหลุดจากตำแหน่ง
4. สังเกตบริเวณแผลที่ใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติว่ามีเลือดหรือสารคัดหลั่งอื่นๆออกมาหรือไม่ และประเมินภาวะติดเชื้อที่แผล ได้แก่ บวม แดง ร้อน หรือไม่
5. สังเกตและประเมินภาวะแทรกซ้อนอื่นๆ เช่น อาการหอบเหนื่อย เจ็บหน้าอก หลอดเลือดที่คอโป่ง เสียงลมเข้าปอดเบาและส่งถ้ำรังสีของปอดตามคำสั่งการรักษาของแพทย์ เพื่อดูตำแหน่งของสายสื่อ และช่วยประเมินภาวะหัวใจวาย หรือมีอากาศในช่องเยื่อหุ้มปอด (pneumothorax) ตามคำสั่งการรักษาของแพทย์
6. ดูแลให้ความช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวันบนเตียง ช่วยจัดท่านอนให้สุขสบาย โดยห้ามกางแขน ห้ามยกแขนสูง หรือเอื้อมมือหยิบของ
7. ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับยาแก้ปวดตามความจำเป็น และให้ยาปฏิชีวนะตามแผนการรักษาของแพทย์

ประเมินผล ปัญหาที่ได้รับการแก้ไขได้ทั้งหมดในการเยี่ยมครั้งที่ 4 (วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549)

หลังจากผู้ป่วยได้เข้ารับการรักษาได้รับไว้ในความดูแลติดตามเยี่ยม 4 ครั้ง พบว่า ข้อวินิจฉัยการพยาบาลทุกข้อได้รับการแก้ไขและให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง รวมเวลาในการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเป็นเวลา 4 วัน และนัดมาพบแพทย์อีก 2 สัปดาห์

ปัญหาที่พบในผู้ป่วยรายนี้ คือผู้ป่วยและญาติมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ ได้อธิบายถึงความจำเป็นในการใส่และการปฏิบัติตัวทั้งก่อนและหลังการใส่เครื่องให้ผู้ป่วยและญาติเข้าใจ โดยอธิบายให้ทราบว่าจะมีทีมแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญร่วมรักษาพยาบาลในขณะที่ใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ และจะมีอุปกรณ์เครื่องมือที่จำเป็นเพื่อติดตามการทำงานของหัวใจ หลังใส่เครื่องผู้ป่วยจะมีแผลผ่าตัดบริเวณไหล่ด้านซ้ายปิดพลาสติกเหนียวไว้โดยผู้ป่วยห้ามกางแขนซ้ายเป็นเวลา 14 วัน ถ้ามีอาการปวดแผลให้รับประทานยาแก้ปวดได้ตามความจำเป็น ในระยะหลังผ่าตัด 24 ชั่วโมง จะสังเกตและบันทึกสัญญาณชีพทุก 1 ชั่วโมง และติดตามการทำงานของหัวใจตลอด 24 ชั่วโมง ดูแลให้ยาปฏิชีวนะตามแผนการรักษาของแพทย์เพื่อป้องกันการติดเชื้อ หลังผ่าตัดผู้ป่วยมีปัญหาความดันโลหิตต่ำ แพทย์หยุดให้ยา Propranolol ,Enaril และให้ยาเพิ่มความดันโลหิต Dopamine 200 มิลลิกรัม ผสมในสารละลาย 0.9% NSS 100 มิลลิลิตร ทางหลอดเลือดดำในอัตราส่วน 10 มิลลิลิตร ต่อชั่วโมง จนระดับความดันโลหิตปกติ จึงหยุดยา ความดันโลหิตหลังหยุดยา 101/72 มิลลิเมตรปรอท ไม่พบภาวะแทรกซ้อนอื่นๆ แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้และนัดมาตรวจอีก 1 สัปดาห์ รวมระยะเวลานอน

โรงพยาบาล 4 วัน

5. ผู้ร่วมดำเนินงาน ไม่มี

6. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ

เป็นผู้ดำเนินการทั้งหมดร้อยละ 100

7. ผลสำเร็จของงาน

ได้ให้การพยาบาลและศึกษาติดตามผลและประเมินผลการพยาบาลเป็นเวลา 4 วัน และเยี่ยมจำนวน 4 ครั้งพบว่า มีปัญหาทั้งหมด 4 ข้อ ได้รับการแก้ไขทั้งหมดพร้อมทั้งได้ให้คำแนะนำก่อนกลับบ้านผู้ป่วยและญาติสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องจึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์

การรักษาผู้ป่วยหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติที่ได้รับการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในทีมสุขภาพที่มีความเชี่ยวชาญทั้งแพทย์ พยาบาลห้องสวนหัวใจ พยาบาลเฉพาะทางโรคหัวใจรวมทั้งผู้ป่วยและญาติ พยาบาลมีหน้าที่ในการดูแลผู้ป่วยทั้งก่อนและหลังการผ่าตัดใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ ปัญหาที่พบคือ อาจเกิดภาวะแทรกซ้อน เช่น สายสื่อเลื่อนหลุด มีเลือดออกจากแผลผ่าตัด ผ่นังหัวใจทะลุจากการใส่สายสื่อการแก้ไขและป้องกันภาวะแทรกซ้อน

ที่อาจเกิดขึ้นได้จากปัญหาเหล่านี้เพื่อช่วยให้การผ่าตัดใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติประสบความสำเร็จและใช้เป็นแนวทางในการให้การพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การให้ความรู้ในการปฏิบัติตัวหลังใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติแก่ผู้ป่วยและญาติ โดยให้ผู้ป่วยสังเกตอาการผิดปกติ เช่น มีอาการหน้ามืดเป็นลม ใจสั่น เจ็บหน้าอก รู้สึกว่ามีการช็อกหัวใจติดต่อกันหลายครั้ง ซึ่งเป็นอาการผิดปกติที่ต้องรีบมาพบแพทย์ รวมทั้งให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวหลังใส่เครื่อง เช่น หลีกเลี่ยงบริเวณที่มีการรั่วของไฟฟ้า หลีกเลี่ยงบริเวณที่มีไฟฟ้าแรงสูง การใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีการสั่นสะเทือนมาก เช่น สว่านไฟฟ้า และให้ความสำคัญของการมาตรวจตามแพทย์นัดทุกครั้ง

8. การนำไปใช้ประโยชน์

1. เป็นแนวทางในการนำมาพัฒนาการให้บริการให้ดียิ่งขึ้น
2. พัฒนาคุณภาพในการให้การพยาบาลผู้ป่วยหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติหวัหะที่ได้รับการใส่เครื่อง

ช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ

3. เป็นแนวทางในการให้การพยาบาลผู้ป่วยหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติหวัหะที่ได้รับการใส่เครื่องช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ และช่วยลดภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้น

9. ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

เนื่องจากผู้ป่วยไม่เคยเข้ารับการผ่าตัด ทั้งผู้ป่วยและญาติจึงมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับภาวะโรคและการผ่าตัด จึงเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยซักถามข้อมูลแก่แพทย์เจ้าของไข้และพยาบาลและให้ผู้ป่วยและญาติมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการรักษาพยาบาลที่สามารถทำได้ รวมทั้งให้ความรู้และข้อมูลแก่ผู้ป่วยและญาติ ทั้งก่อนและหลังผ่าตัด ให้ความมั่นใจในการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย มีการติดตามการทำงานของหัวใจตลอด 24 ชั่วโมง ให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมและให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวทั้งขณะนอนในโรงพยาบาลและเมื่อกลับบ้าน ทำให้ผู้ป่วยและญาติมีความมั่นใจและสามารถกลับไปดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปลอดภัยเหมาะสมกับภาวะโรค

10. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผู้ป่วยรายนี้ พบว่า การดูแลผู้ป่วยภาวะหัวใจห้องล่างเต้นเร็วผิดปกติหวัหะ เป็นบทบาทความรับผิดชอบร่วมกันทั้งแพทย์ พยาบาล ต้องการผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านหัวใจ จึงควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการอ่านคลื่นไฟฟ้าหัวใจ การใช้เครื่องมืออุปกรณ์การแพทย์ที่ทันสมัย เพื่อพัฒนากระบวนการพยาบาลอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการและได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขไป
ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

ลงชื่อ.....*อบจกน*.....*1๓=1๓๖๖*.....
(นางสาวนฤมล เกษเจริญ)
พยาบาลวิชาชีพ 6ว (ด้านการพยาบาล)
....05...../....08...../....2551....

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....*[Signature]*.....
(นางเพ็ญพิศ ปานสว่าง)

ลงชื่อ.....*[Signature]*.....
(ศาสตราจารย์พิเศษมานิต ศรีประโมทย์)

ตำแหน่ง หัวหน้าพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล
วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล
วันที่ ...05.../ ...08.../..2551

ตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการ 9
ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย
วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร
และวชิรพยาบาล
วันที่.....05...../.....08...../.....2551

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา ตันติธรรมและคณะ. การพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต. กรุงเทพฯ : คณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลรามาธิบดี,2547.
- ชาญ ศรีรัตนสถาวร. **Cardiac Arrhythmia Basic Knowledge to Clinical Practice.**
กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์,2543.
- นิตยา เดชะพรหมและคณะ . คู่มือการให้ยาสำหรับพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 10,กรุงเทพฯ :
ชนบรรณการพิมพ์,2543.
- ศุภชัย ถนอมทรัพย์. ตำราการดูแลผู้ป่วยวิกฤตหัวใจ. กรุงเทพฯ : สถาบันโรคหัวใจ
โรงพยาบาลราชวิถี,2542
- สันต์ ใจยอดศิลป์. การดูแลผู้ป่วยวิกฤตโรคหัวใจ. พิมพ์ครั้งที่ 2,กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์สวย,
2542.
- สุรพันธ์ สิทธิสุข. ตำราไฟฟ้าหัวใจ. กรุงเทพฯ : วี อินเทอร์เน็ต,2545.
- อัจฉรา เดชฤทธิพิทักษ์. การพยาบาลผู้ป่วยวิกฤตในระบบหัวใจและหลอดเลือด. กรุงเทพฯ :
ลิฟวิ่ง ทรานส์มีเดีย,2540.

ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ของ นางสาวนฤมล เกาะเจริญ

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาล)

(ตำแหน่งเลขที่ วพบ. 936) สังกัด ฝ่ายการพยาบาล วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล

สำนักงานแพทย์

เรื่อง จัดทำโปรแกรมการฟื้นฟูสภาพหัวใจในผู้ป่วยหลังเกิดภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

หลักการและเหตุผล

ปัญหาโรคหัวใจและหลอดเลือดเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมากขึ้น เพราะนับได้ว่าเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับหนึ่งในประเทศไทยรวมทั้งประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงลักษณะการดำรงชีวิตของประชาชนชาวไทยที่มีพฤติกรรมดำรงชีวิตโน้มเอียงไปทางประเทศตะวันตก รวมทั้งในภาวะปัจจุบันสังคมมีความรีบเร่งมีความเครียดเพิ่มมากขึ้น ทำให้อัตราการเกิดโรคหัวใจ โดยเฉพาะการเกิดภาวะหลอดเลือดหัวใจแข็งตัว การเกิดภาวะกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดไปเลี้ยง ภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ซึ่งนับไปถึงการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการรักษา ขณะเดียวกันภาวะโรคหัวใจที่เกิดจากการติดเชื้อ เช่น โรคหัวใจรั่วจากโรคหัวใจรูมาติก ยังลดลงไม่มาก ขณะเดียวกันการตรวจรักษาโรคหัวใจก็ได้รับการพัฒนาอย่างมาก จึงทำให้มีผู้รอดชีวิตจากโรคหัวใจมีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งผู้รอดชีวิตจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสภาพให้กลับเข้าสู่สังคมได้ตามอัตรภาพ

สมาชิกในทีมสุขภาพโดยเฉพาะพยาบาล จึงมีความสำคัญในกระบวนการนี้ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีทั้งความรู้ในด้านวิชาชีพและการใช้ความรู้และคำปรึกษาแก่ผู้ป่วย พยาบาลจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการฟื้นฟูสภาพหัวใจเพื่อให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ เช่น ผู้ที่มีภาวะเจ็บหน้าอก หรือมีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตาย ในสมัยก่อนจะแนะนำให้ผู้ป่วยได้รับการพักผ่อน นอนพัก ประมาณ 4 – 8 สัปดาห์ ต่อมาได้มีการศึกษาค้นคว้าโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ จึงได้เริ่มแนะนำให้ผู้ป่วยเหล่านี้มีการเคลื่อนไหวที่เร็วขึ้น เช่นการลุกนั่งบนเก้าอี้ ซึ่งพบว่าผู้ป่วยสามารถกลับบ้านได้เร็วขึ้นโดยไม่มีผลแทรกซ้อนเกิดขึ้น จึงมีการให้ความสำคัญแก่การฟื้นฟูสภาพหัวใจในผู้ป่วยภาวะกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฟื้นฟูสภาพหัวใจของผู้ป่วย
2. เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากการนอนนานๆ เช่น มีแผลกดทับ ข้อติดยึด เหนื่อยง่าย ความดันโลหิตต่ำขณะเปลี่ยนท่าทาง
3. เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยสามารถประกอบกิจวัตรประจำวันต่างๆได้อย่างปลอดภัย
4. เพื่อลดความเครียด วิตกกังวลที่เกิดขึ้น ผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่มีอาการเจ็บหน้าอกมาก่อน จะมีความวิตกกังวลว่าเวลาทำกิจกรรมต่างๆแล้วจะเจ็บหน้าอกอีก
5. เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น
6. เป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีของผู้ป่วยและทีมสุขภาพที่ร่วมกันดูแลรักษา
7. เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในโรงพยาบาล

เป้าหมาย

1. เพื่อลดระยะเวลาในการนอน โรงพยาบาลของผู้ป่วยภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน
2. เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถกลับสู่สภาพที่ดีที่สุดทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม โดยความ

พยายามของตนเองและสามารถดำรงชีวิตที่มีคุณค่าและมีคุณภาพ

กรอบการวิเคราะห์ แนวคิด ข้อเสนอ

เนื่องจากผู้ป่วยภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันทุกรายต้องอยู่ในความดูแลอย่างใกล้ชิดจากเจ้าหน้าที่ทีมสุขภาพเฉพาะทางที่มีความรู้ความสามารถทางโรคหัวใจ มีการติดตามคลื่นไฟฟ้าหัวใจ ตลอด 24 ชั่วโมง สังเกตและบันทึกอาการเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิด และจากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการที่ผู้ป่วยมีการเคลื่อนไหวร่างกายที่เหมาะสมโดยเร็ว ช่วยลดจำนวนวันนอนโรงพยาบาลอย่างเห็นได้ชัด และยังสามารถลดภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้น ในการฟื้นฟูสภาพหัวใจจะทำให้ผู้ป่วยโรคหัวใจมีความมั่นใจในการที่จะกลับเข้าสู่สภาพที่ใกล้เคียงปกติทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยที่ตัวผู้ป่วยเองมีส่วนสำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆด้วยตนเอง ซึ่งส่งผลให้ผู้ป่วยกลับเข้าสู่สังคมและสามารถดำรงชีวิตที่มีคุณภาพและมีคุณค่า ขั้นตอนการดำเนินการ จัดโปรแกรมให้แก่ผู้ป่วยในหออภิบาล โดยพยาบาลคอยกระตุ้น คอบคุม เฝ้าระวังผู้ป่วยให้ทำกิจกรรมด้วยความปลอดภัย เริ่มต้นจากกิจกรรมเบาๆที่ใช้พลังงานน้อย เมื่อผู้ป่วยฝึกได้ ไม่มีอาการผิดปกติ ซึ่งได้แก่ หายใจลำบาก เหนื่อยหอบ หน้ามืด อ่อนเพลีย ใจสั่น เจ็บหน้าอก ชีพจรเต้นเร็ว เพิ่มมากกว่า 20 – 30 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิตมากกว่า 200/100 มิลลิเมตรปรอท จึงให้ผู้ป่วยทำโปรแกรม

ในขั้นต่อไป โปรแกรมจะเริ่มจาก การฝึกหายใจเข้าออกลึกๆบนเตียง ทำกิจกรรมและออกกำลังกายบนเตียง เช่น ออกกำลังกาย ขา นั่งทำกิจกรรมบนเก้าอี้ข้างเตียง ยืนทำกิจกรรม ออกกายบริหารข้างเตียง ฝึกเดินออกกำลังกายในห้องและนอกห้อง โดยในแต่ละขั้นตอนพยาบาลผู้ฝึกต้องสังเกตอาการผิดปกติ วัดและบันทึกสัญญาณชีพของผู้ป่วย หยุดทำกิจกรรมทันทีที่พบอาการผิดปกติ เมื่อผู้ป่วยฝึกได้ทุกขั้นตอนในโปรแกรม พยาบาลควรวางแผนให้ผู้ผู้ป่วยทำกิจกรรมที่บ้าน โดยสอนให้ผู้ผู้ป่วยสังเกตและจับชีพจรทั้งก่อนและหลังทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้ป่วยประเมินอาการผิดปกติได้เองและมั่นใจในความปลอดภัย สามารถช่วยเหลือตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปลอดภัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยหลังเกิดภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันมีอาการแสดงต่างๆของภาวะหัวใจดีขึ้น
2. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการออกกำลังกายของผู้ป่วย และสามารถออกกำลังกายที่ถูกวิธีและเหมาะสมกับโรคที่เป็น
3. ผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตัว การออกกำลังกายที่เหมาะสมและสามารถสังเกตอาการแสดงที่ผิดปกติของโรคได้
4. บุคลากรในหน่วยงานและบุคคลที่สนใจมีแนวทางในการดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ลดจำนวนวันนอนโรงพยาบาลของผู้ป่วยหลังเกิดภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันและผู้ป่วยสามารถกลับไปใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปลอดภัย
1. ผู้ป่วยและญาติมีความพึงพอใจมากขึ้นร้อยละ 70

ลงชื่อ.....

.....อบจวน 1๓๖ 1๓๖๖

พยาบาลวิชาชีพ 6ว.(ด้านการพยาบาล)

ผู้ขอรับการประเมิน

.....5...../...ศ.ค...../...2551...

เอกสารอ้างอิง

สันต์ ใจยอดศิลป์. การดูแลผู้ป่วยวิกฤตโรคหัวใจ. พิมพ์ครั้งที่ 2 , บริษัทพิมพ์สวย,
2542.

เฉลิมศรี สุวรรณเจดีย์. คู่มือการพยาบาลโรคหัวใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4 ,กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ ,
2543.

Goble AJ. Cardiac rehabilitation: Trends through the world. J of Jap Assc. Of Cardiac
Rehabil. 1997.

American Association of Cardiovascular& Pulmonary rehabilitation. Guidelines for cardiac
Rehabilitation and secondary prevention program. 3ed . Champaign: Human Kinetics;
1999.